

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Pestis, quàm famis nomen multò esse horribilius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

qui pro tali vita mortem optant, ut miseriam finiant. Tantò igitur famelici pauperes erunt misericordia digniores, quantò sunt miseriore, ut vivere velint, si habeant, vnde vivant. Hinc exillit scitu digna quæstio, sitne fames mortalibus plus timenda, quàm mors, immò quàm pestis ipsa? Hanc quæstionem, de duobus grauissimis mortalium malis, parùm gratam minùsque jucundam auribus putarem, nisi scirem, homines interdum ex tristibus etiam, horribilibus, acerbis, atrocibusque rebus voluptatem capessere. Id enim, nisi ita esset, neque historias de bellis, de cadibus & stragibus multorum, tanto studio legeremus; neque tragœdias tam auidè spectarem. Et quamuis de fame, deque peste audire, sit minùs jucundum, non tamen ea propter hac disputatione est abstinendum, cum in plurimis rebus vtile jucundo sit anteponendum; & hinc non solùm humanæ calamitatis cognitio possit hauriri, sed etiam, intellecta diuinæ justitiæ seueritate, horror scelerum queat nasci; hominumque pectora ad misericordiam commoueri.

II. Atque sanè multa sunt, quæ maiorem nobis luis pestiferæ, quàm famis timorem videntur incutere. Plus est enim esse, quàm non esse; & furor, censetur, ne moriari, mori. Qua de causa nemo est, qui non, vel solo nomine pestilentia audito, vehementer percellatur, omnibusque animi sensibus perhorrescat. Famem autem, si centies appelles, vix quisquam vel minimo motu metuque concutitur. Vnde facilè intelligi potest, plus in illa, quàm in hac mali inesse; proindeque multò illam, quàm hanc formidabiliorem censendam. Cur enim nomen illud tantopere exhorremus? Certè non tam propterea, quòd mortem, quàm quòd tempus mortis longè miserabilius, longèque metuendum magis hominibus plus còsuevit afferre, quàm soleat fames. Quos enim fames conficit, sensim deficiunt & extabescunt, tandemque viribus exhausti omnibus, quasi sine sensu expirant. Pests subito, vel paucorum dierum, immò paucarum horarum interuallo, cum ingenti æstu, cruciatu, & eiulatu, quos inuenit, è medio tollit. Quid autem subita, & præpropera morte horribilius? quid miserabilius, quàm modò vivere, ac paulò post lethifera contagione extingui? modò in hominum cœtu sedere, mox inter
cadauc-

Martial. li 2.
epigr. 80.

cadaverum acervos jacere? modò esse in domicilio, paulò pòst in coemeterio? Laudanda igitur atque amulanda est pia quorundam consuetudo, qui in omnibus panè precibus suis à Deo flagitant supplices, hoc vt à cervicibus suis malum auertat, seq; repentinæ atque inopinæ morti eripiat. Quod malum, vt ab vrbe Romana auerteret, non dubitavit olim M. Curtius supersticiosam se se hostiam facere, & armatus in hiatum cum equo desilire.

T. Linius, l. 6.

III.

Quid verò de ipso morbi huius genere dicam? cuius foeditatem oculi refugiunt, grauitatem acerbitatemque membra vix sustinent? Caput plerumque primùm inuadit, velut hostis urbem capturus, quam arce captâ, facilè occupat. Cerebrum perturbat, mentem ac rationem de sede sua statuque deturbat. In membris alijs videas vel pustulas immundas, vel humores, mox vlcera prominentia. Fauces arefcunt; siccatur lingua; sitis obsidet guttur; incensa flagrant viscera; trahunt miseri, & vix trahunt spiritum, vix etiam vocem exilem & eluctantem reddunt. Quid multa? ita eos pestis miseris habet & affligit modis, vt vmbra, vt simulachra, non homines videantur. Nec verò tantam in mortales tyrannidem fames exercet, quamuis etiam ipsa sat magna in eos crudelitatis expromat exempla. Et hæc quidem plerumque parcit opulentis, atque diuitibus, manus enim precipuè iniicit egenis: illa vno etiam ordine ducit omnes indiscriminatim, nec vllam vel aetatem, vel condicionem habet eximiã: inuadit æquè Principum ac populi lares, vt fames quidem lamia, pestis autem Furia possit comparari. Numquam fames tot milia simul interfecit, quot pestis, quæ quandoq; sub Leone Isauro Imp. cum Saraceni Afiani Zulemone Afiano Admirato Constantinopolim triennali obsidione classe ingenti cinxissent, ad CCC. millia è Constantinopolitanis interemit; teste Volaterano; quandoque non vnã, sed plures peruagata regiones, omnes pagos, omnia oppida, ipsas vrbes exhaustit, ac depopulata est. Memorant historiæ anno à Christo nato 876. tantam vim pestilentia in orbem terrarum incubuisse, tantumque hominum absumplisse, vt vix tertia pars superstes euaserit. Himilco in Hasdrubalis patris locum ad Siculum bellum id temporis, cum iam Diony-

Volateran.
lib. 23. An-
thropi

N

sus